

နိဗ္ဗာန်ဆိုက်ပုံ၊ ဖိုလ်ဝင်စားပုံ၊ အထက်မင်တက်ပုံ

နိဗ္ဗာန်ဆိုက်ပုံ၊ ဖိုလ်ဝင်စားပုံ၊ အထက်မင်တက်ပုံ တို့ကို မဟာစည်ဆရာတော်ကြီး၏

ဝိပဿနာရှုနည်းကျမ်း(အကျဉ်းချုပ်)မှ ကောက်နုတ် တင်ပြပေးပါမည်။

နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးသွားပုံ

မှတ်သိမှုများ ကောင်းလာတဲ့ အခိုက်မှ စ၍ တင်ပြပါမည်။ ဉာဏ်အားကောင်းစေရန် ခွဲရ ၆ ပါးမှ

ပေါ်သမျှ ဖြန့်၍မှတ်နေရာက ငြိမ်သက် သိမ်မွေ့စွာ အမှတ်ကောင်းတဲ့ အဆင့်ရောက်သောအခါ

ဖြန့်၍ပင် မရတော့ပြီ။ အထူးကြောင့်ကျစိုက်စရာမလိုပဲ ငြိမ်သက်စွာ မှတ်သိနေ၏။ သင်္ခါရများ

တရိပ်ရိပ်ပျက်နေတာကို အေးအေးသာသာ စောင့်ကြည့်နေသလို သိ၍သိ၍နေ၏။ ထိုအခိုက်

“အမှတ်တွေကောင်းတယ် တရားတက်တော့မယ်” လို့ မျှော်လင့်မိခြင်း၊ ဝမ်းသာခြင်းစသည့်

ဆင်ခြင်မှုများဝင်လာပါက အမှတ်များပြန် ကြံသွားတတ်သဖြင့် ချက်ခြင်း မှတ်လိုက်ပါ။

နဂိုအတိုင်းပြန်ကောင်းသွားပြန်၏။ ထိုကဲ့ တက်လိုက်ကျလိုက် ဖြစ်နေရာက

ဆိုက်ရောက်ခါနီးသောအခါ တကြိမ်ထက်တကြိမ် အမှတ်များ သွက်လက်လာ၏။ ထင်ရှားလာ၏

ထို့နောက် အာရုံနှင့် မှတ်သိမှုဟူသော သင်္ခါရအလုံးစုံ ကင်းပြတ်ရာ နိဗ္ဗာန်သို့ မျက်မှောက်ပြုလျက်

မဂ်ဖိုလ်အဆင့်သို့ ဆိုက်ရောက်သွား၏။ ယင်းသို့ဖြစ်ပုံကို ယောဂီများက “ အာရုံနဲ့ အမှတ်တွေ

အားလုံး တိကနဲ ပြတ်ပြီးရပ်သွားတယ်”ဟု- ၎င်း၊ “ အာရုံနဲ့ အမှတ်တွေ ချုပ်ပျောက်သွားပုံက

မီးတောက်ကလေးငြိမ်းသလို သိပ်လျှင်မြန်တာပဲ” ဟု၎င်း၊ “ အရှုပ်ထဲက အရှင်းရောက်သွားသလို

အာရုံနဲ့ အမှတ်တွေမှ လွတ်ထွက်သွားသည်” ဟု၎င်း၊ “ ရေထဲမြုပ်သွားသလို အာရုံရော

မှတ်စိတ်ရော မြုပ်သွားသည်” ဟု၎င်း၊ “နွယ်ငင်တန်းကို ရုတ်တရက် ခါးနဲ့ ဖြတ်ချလိုက်သလို”

ဟု၎င်း၊ မှတ်ချက်ပေးကြသည်။

သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်းမှုကိုတွေ့သော အချိန်ကာလသည် တကြိမ်တည်းသော

မှတ်သိမှု၏ကာလကဲ့သို့ တခဏတာလေးပင်။ ကျမ်းဂန်ဗဟုသုတရှိသူများအဖို့

သင်္ခါရချုပ်ငြိမ်းတာက နိဗ္ဗာန်၊ မျက်မှောက်သိတာက မဂ်ဖိုလ်ဟု ဆင်ခြင်မိ၏။ ဆင်ခြင်ပြီးလျှင်

မှတ်မြဲတိုင်းဆက်မှတ်နေ၏။ သို့သော် အမှတ်တွေကြမ်းနေပြီး အမှတ်ကြဲသွားပြီ၊ လျော့သွားပြီဟု

ထင်တတ်၏။ အတန်ကြာလျှင် သိမ်မွေ့သော မှတ်သိမှု ပြန်ဖြစ်လာ၏။ ဉာဏ်အားကောင်းသော်

သင်္ခါရငြိမ်းတဲ့သဘောသို့ ရှေးကလို ပြန်ရောက်သွား၏။ ဤသည်မှာ သောပတ္တိဖိုလ်သို့

ရောက်သွားခြင်း(ဝင်စားခြင်း)တည်း။ အချို့ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ မဂ်ဖိုလ်ရောက်ပြီးစတွင်

ရှုမှတ်ပါသော်လည်း ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိနိုင်တာလည်းရှိတတ်၏။ မမှတ်ချင်တော့သလို

အားရသွားသလို စိတ်ဖြစ်တတ်၏။ မဂ်ဖိုလ်ရရုံ ရည်သန်ထား၍ ထိုသို့ ရောင့်ရဲမှု ဖြစ်သည်ဟု

ယူဆရာ၏။ ထို့အတူ မဂ်ဖိုလ်ရပြီးသူတွင် ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါ လွန်စွာပြင်းထန်နေတတ်၍

ဝမ်းသာမှုသုခ ဝီတိ ပဿဒ္ဓိ ပြင်းပြင်းထန်ထန် ဖြစ်နေသောကြောင့် မဂ်ဖိုလ်ရစအခိုက်

ရှုမှတ်ပါသော်လည်း ပိုင်းပိုင်းခြားခြား မသိနိုင်ဖြစ်နေတတ်သေးသည်။ နာရီပိုင်းဖြစ်စေ

ရက်ပိုင်းဖြစ်စေ ကြာလွန်သောအခါမှ လွန်ကဲမှုများ ပုံမှန်ဖြစ်လာပြီး အမှတ်ပြန်ကောင်းတတ်၏။

ဖိုလ်ဝင်စားပုံ

ဖိုလ်သို့ရောက်ရန်ရည်သန်ပြီး ကိုယ်စိတ်အမှုအရာတို့ကို မှတ်ရာ၏။ ဝိပဿနာရှုရာတွင်

ပုထုဇဉ်တို့တွင် နာမရူပ ပရိစ္ဆေဒဉာဏ်မှစသော်လည်း အရိယာများမှာမူ

ဉဒယဗ္ဗယဉာဏ်မှစဖြစ်ပေါ်သည်။ ဉာဏ်အားပြည့်သောအခါ သင်္ခါရငြိမ်းရာ နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးပြောင်း၍

ဖိုလ်စိတ်အစဉ်ဖြစ်၏။ မူလက ပိုင်းခြားထားသော ကာလတိုင်ဖြစ်၏။ ဖိုလ်ဝင်စားခိုက် ကြံစည်မှု

အလုံးစုံကင်း၏။ မြင်စရာ၊ ကြားစရာ၊ ထိသိစရာ၊ နှံ့စရာ အာရုံများရှိနေသည်တိုင် ဘာကိုမျှ မသိပြီ။

ကုရိယာပုထ်ခိုင်၏။ ထိုင်လျှင်ထိုင်လျက်မြဲ၏။ နိုင်နင်းသွားသူတို့မှာ သွားရင်းလာရင်း
စားသောက်ရင်းဖိုလ်သို့ ရောက်တတ်၏။

အထက်မဂ်ဖိုလ်များတက်ပုံ

အထက်မဂ်ဖိုလ်တက်ရန်ရည်သန်ပါက အားထုတ်မည့် ရက်အပိုင်းအခြားကို ပိုင်းခြား၍ “
ဤရက်အတွင်း ရပြီးဖိုလ်ကို မဝင်စားလိုပါ။ မရောက်ပါစေလင့်၊ အထက်မဂ်ဖိုလ်
တရားထူးများကိုသာ သိမြင်ပါစေ၊ရောက်ပါစေ” လို့ နှလုံးသွင်း ဆောက်တည်ရာ၏။ ထိုသို့
ပိုင်းဖြတ်မှသာ ထိုရက်များအတွင်းမရပါက ရပြီးဖိုလ်ကို ပြန်ဝင်စားနိုင်မည်။ ဤသို့ မဟုတ်ပါက
ဤနေ့မှစ၍ အထက်မဂ်ဖိုလ်အတွက် အားထုတ်မည်ဟု ပိုင်းဖြတ်အားထုတ်လျှင် ဉာဏ်အား
မပြည့်၍ အထက်မဂ်ဖိုလ်လည်း မရောက်၊ ရပြီးဖိုလ်လည်း ပြန်ဝင်စားမရ ဖြစ်ပြီး အားမရ
မကျေနပ်ခြင်းများ ဖြစ်တတ်၏။ မှတ်သောအခါ ဥဒယဗ္ဗယဉာဏ်စ၍ အစဉ်အတိုင်းဖြစ်၏။
အောက်ဖိုလ်အတွက်ရှုပုံနှင့် အထက်မဂ်အတွက်ရှုသည့် ဝိပဿနာမှာ တူစွာဖြစ်၏။ သို့သော်
ဖိုလ်အတွက်အားထုတ်စဉ်က သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သို့ တရားအတွင်းရောက်နေကျ
ဖြစ်သော်လည်း ယခုမူကား အောက်ဉာဏ်များတွင် ကြာနေတတ်၏။ သို့သော် သိမှုမှာကား
လွန်စွာကောင်း၏။ အသိစိတ်၏။ အမြင်ကျယ်၏။ သိမှု စင်ကြယ်၏။ လောကီအာရုံကို ငြီးငွေ့ခြင်း၊
အပြစ်မြင်ခြင်း၊ လွတ်လိုခြင်းများ ရှေးကထက် လွန်ကဲစွာဖြစ်၏။ ဉာဏ်အားမပြည့်သေးလျှင်
သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်သာလျှင် ဖြစ်ပေါ်၏။ ရက် လ နှစ် များစွာလည်းကြာတတ်၏။
ဉာဏ်အားပြည့်သောအခါ ထင်ရှားသော မှတ်သိမှုများ ရှေးကလိုဖြစ်ပေါ်လာပြီး
နိဗ္ဗာန်သို့ ကူးပြောင်းသွားပြီး ဒုတိယ မဂ်ဖိုလ်ဉာဏ်များ ဖြစ်ပေါ်လာ၏။ ပြန်လည်ဆင်ခြင်မှုများ
ထိုက်သည့်အားလျောစွာ ဖြစ်ပေါ်ကုန်၏။ ဤကား သကဒါဂါမိမဂ်သို့ အားထုတ်ပုံတည်း။ ကျန်

တတိယမဂ်ဖိုလ်နှင့် စတုတ္ထမဂ်ဖိုလ်များလည်း ထိုနည်း နှင့်နှင်ပင် အားထုတ်ရာ၏။

(အပြည့်အစုံသိလိုပါက ဂိပဿနာရှုနည်းကျမ်း(အကျဉ်ချုပ်) စာမျက်နှာ ၂၇ မှ ၂၉ ထိ ဖတ်ရှုရန်တိုက်တွန်းပါသည်။)

အထက်ပါ တရားရှုမှတ်ပုံ၊ သိမြင်ပုံများကို ကိုယ်တွေ့ ဂိပဿနာ အခြေခံရှိသူများ သဘောကျနှစ်ချိုက်လိမ့်မည်ဟု ယူဆပါသည်။ ဂိပဿနာနှင့် မရင်းနှီးသူများအဖို့တော့ အတန်ငယ် စိမ်းနေနိုင်ပါလိမ့်မည်။ သို့သော် ဖတ်ရှုသူ ဓမ္မမိတ်ဆွေများတွင် ပထမမဂ်ဖိုလ်ကို အကုန်အစင်သိမြင်ဖူးသူများ ရှိနိုင်သလို သင်္ခါရုပေက္ခာဉာဏ်နှင့် အောက်ဉာဏ်အဆင့်များအထိ သိမြင်ပြီးသူများလည်း ပါဝင်ကောင်း ပါဝင်နိုင်ပါသည်။ ပထမအကြိမ် နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက် ပြုပြီးသူများအတွက် အထက်မဂ်များတက်ရန် သိသင့်သိထိုက်သည်များ ကျင့်ဆဲ နိဗ္ဗာန်မဆိုက်သေးသူများအတွက်လည်း မိမိအားထုတ်စဉ် သတိထားသင့်သည့် ဆောင်ရန်ရှောင်ရန် အချက်များကို လွယ်ကူရှင်းလင်းစွာ လမ်းညွှန်ထားသည့် အဖိုးတန်သည့်ကျမ်းငယ်ဖြစ်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဤကျမ်းငယ်သည် ဂိပဿနာ အားထုတ်ရန် ဆရာကောင်းရှာသူယောဂီများအတွက် အားကိုးအားထား ပြုထိုက်သည့် ကျမ်းငယ်ဟု ထင်မြင်မိပါသည်။

ချမ်းသာစစ်နှင့် ပြည့်စုံကြပါစေ။
ပြေဇော်